

OBJEKTIV MOHELNICE

KULTURNĚ POLITICKÝ A POPULÁRNĚ ZÁBAVNÝ ČASOPIS 21. STOLETÍ

BŘEZEN 2012

NO TO SE VÍ, ZASE SE SEJDEM, ZA SEDM LET, ČI PŘÍŠTÍ TEJDEN

V neděli ráno dne 19. února 2012 zemřel po delší těžké nemoci v ústecké Masarykově nemocnici český spisovatel - prozaik, textař, trampský písničkář, hudebník a nakladatel Jaroslav Velinský, známý pod přezdívkou Kapitán Kid, který by se letos v prosinci dožil 80 let. Kapitán Kid značně ovlivnil tvorbu řady dalších autorů v oblasti trampské i folkové písně. Svým literárním dílem se rovněž zařadil mezi naše významné autory v oblasti české detektivní, ale i sci-fi a dobrodružné literatury. Pro náš region je zajímavé, že v roce 1975 uvedl Městské divadlo v Šumperku při příležitosti 30. výročí osvobození jeho hru „Než vyšlo slunce“ (v témže roce byl u nás uspořádán první Mohelnický dostavník). Byl spoluzakladatelem známého a dodnes trvajících festivalu PORTA (vznik v roce 1967) a je nositelem řady cen Porty včetně Zlaté Porty (nejvyšší ocenění festivalu). V roce 1999 obdržel Cenu Jiřího Marka za nejlepší detektivku roku a v roce 2010 obdržel Cenu primátora města Ústí nad Labem. Narodil se v Praze, kde prožil své mládí. Pocházel z divadelního prostředí a stal se členem skautského oddílu, který vedl všem dobře známý Jaroslav Foglar (Jestřáb). Do „Foglarovského světa“ se zapsal především volným pokračováním příhod Rychlých šípů s názvem „Poslední tajemství Jana T.“ Během svého bohatého života vystřídal řadu zaměstnání. Byl horníkem, soustružníkem, opravoval sportovní nářadí nebo pracoval jako noční hlídač v zoologické zahradě. Později pracoval v libereckém Divadle hudby jako reklamní grafik, písmomalář a typograf. Od roku 1983 žil a pracoval v obci Libouchec poblíž Ústí nad Labem. Jaroslav Velinský byl aktivní prakticky do posledních dnů svého života. Během své nemoci ještě stačil nadiktovat text svého posledního literárního díla. V posledních týdnech svého života se svými kolegy připravoval scénář pořadu „Potlach s Kidem“, který měl být uveden ve čtvrtek 14. června 2012 na letošním Mezinárodním festivalu Porta v Ústí n. L. jako oslava jeho blížících se 80. narozenin. Kapitán Kid však věděl, že už nebude moci zpívat a tak práci se zpěvem svých písniček na tomto svém narozeninovém potlachu „svěřil“ jiným. A tak hosty červnového „Potlachu s Kidem“, tentokrát již bez osobní účasti tohoto trampského barda, budou skupiny Bob a Bobci, Náplava, Miki Ryvola a Stařenky (původní Schovanky), Helena Maršáková s

Tony Linhartem, Wabi Daněk, Petr Kocman, Věra Martinová či Riding Hoppers. Mirek Kovářik zarecituje některé Kidovy texty a jeden z prvních Kidových spolupracovníků a jeho celoživotní přítel Petr Nárožný, bude celý vzpomínkový pořad moderovat.

Kapitán Kid a Mohelnice Poprvé přijal naše pozvání do Mohelnice v roce 1987 a to na 13. Mohelnický dostavník®, kde se rovněž zhostil funkce člena odborné poroty. Ze své první návštěvy Mohelnice si domů do Libouchce odvezl významné ocenění „Mohelnický zelňák“. Kromě svého recitálu v galapřehlídce zahrál v neděli v pravé poledne za hudebního doprovodu známé pardubické skupiny STOPA v Mohelnici premiérově svou píseň „No to se ví, zase se sejdem“. Náš Dostavník se mu moc líbil a tak přijel i v následujících letech 1988 a 1989, kdy zde dostal ocenění diváků „Osobnost Dostavníku“ a společně s dalšími osobnostmi (Vojtjou Kidákem Tomáškem, Františkem Linhářkem z Poutníků a Vládou „Fáberou“ Bláhou kapelníkem Stopy Pardubice) byl slavnostně přivezen na bryčce tažené koňmi k hlavnímu podiu. Tři roky po sobě Kapitán Kid, kromě hraní na podiu či u táboráku, u nás působil i jako člen odborné poroty. A právě z 15. Mohelnického dostavníku® 1989 je naše dnes již historická fotografie, kdy v neděli 3. září v poledne společně s mohelnickým DPS (Dětským pěveckým sborem ÚSVIT po vedením Zdeňky Jásenské) při II. ZŠ na hlavní scéně zazpíval svou písničku „No to se ví, zase se sejdem“. Tato písnička, vznikla roku 1974, se na našem festivalu stala již neodmyslitelnou součástí zakončení všech dalších ročníků. Kapitán Kid Mohelnici ještě navštívil při příležitosti 16. Mohelnického dostavníku® v roce 1990 (první Dostavník po sametové revoluci). Naposledy zde u nás účinkoval na 24. Mohelnickém dostavníku® v roce 1998. Kapitán Kid napsal více než 100 trampských písniček, z nichž mnohé zlidověly (Krinolina, Slaboch Ben, Jenoféfa, Savana, Malá Jane, Nezralé maliny, No to se ví a mnoho dalších). Kapitán Kid nám bude chybět a na letošním 37. Mohelnickém dostavníku® si na něho vzpomene ne jen při poslední závěreční písničce „No to se ví, zase se sejdem“.

Pavel Nenkovský, (foto archiv Mohelnického dostavníku®)

* V pátek 24. 02. 2012 na zasedání zastupitelstva Olomouckého kraje převzal z rukou hejtmána Olomouckého kraje Ing. Martina Tesaříka ocenění za svou práci a činy ředitel olomoucké vazební věznice plukovník Jiří Ruprecht (syn dlouholetého kostelníka farního chrámu sv. Tomáše Becketa v Mohelnici) a ředitel Věznice Mírov plukovník Vladimír Lang, a to za osobní přínos v projektu Humanita. „Projekt dal práci doživotně odsouzeným vězňům, kteří pomáhají odstraňovat ze zadržených padělků značkového zboží všechna označení. Oblečení bude Český červený kříž používat jako součást humanitární pomoci,“ uvedl hejtman Tesařík. Na snímku stojící: Poslanec Ing. Roman Váňa, ředitel Věznice Mírov plk. Vladimír Lang, ředitel olomoucké vazební věznice plk. Jiří Ruprecht a hejtman Ing. Martin Tesařík.

SPOLEČNOST PŘÁTEL HISTORIE MOHELNICE o. s.
Zasedání členů a příznivců Mohelnice
se koná v úterý 27. března 2012 od 18 hod
v klubovně Penzionu, Medkova 1

V NOE & RADIO PROGLAS

nabídlý letos Mohelnickému dostavníku® společnou mediální spolupráci. Při této příležitosti přijel do Mohelnice 31. ledna kameraman Václav Plíšek a režisér Pavel Strakoš a v „zazimovaném“ areálu městských sadů“ a především pak v bytě Aligátora natočili spoustu záběrů. Štáb TV NOE odjel zpět do Ostravy po téměř pěti hodinách práce se spoustou natočeného materiálu. Premiéra první části z tohoto natáčení byla odvysílána 03. 03. 2012 na TV NOE v březnovém dílu magazínu „MEZI PRAŽCI“, který uvádí Honza Žamboch. Reprízy budou vysílány 10. 03. v 11 hod., 11. 03 v 18,25 hod, 13. 03 v 17,25 hod. a 16. 03 v 11 hod. vždy na TV NOE. Další možné termíny repríz najdete na programu TV NOE na <www.tvnoe.cz>. Druhá část povídání o Mohelnickém dostavníku® bude věnována vzpomínkám a archivním fotografiím z dob vzniku a historie tohoto populárního festivalu a bude odvysílána někdy před letními prázdninami.

Václav Plíšek

Aligátor

Pavel Strakoš

Prodejna textilu Apollo - 1. patro
Náměstí Tyrše a Fügnera 2
Mohelnice

ZVEME VÁS NA

TOTÁLNÍ VÝPRODEJ

SLEVVY AŽ 80%

NA VEŠKERÉ OBLEČENÍ A OBUV

PÍSNÍČKÁŘ, FOLKOVÝ HUDEBNÍK A SKLADATEL JAROSLAV HUTKA se stal nositelem Ceny Olomouckého kraje za přínos v oblasti kultury

Už po šesté za sebou (poprvé v roce 2006) vyhlásil Olomoucký kraj "Ceny za přínos v oblasti kultury". Za celoživotní přínos v oblasti kultury bude ve středu 4. dubna 2012 uveden do této „Dvorany slávy“ známý písničkář Jaroslav Hutka. Při výběru jednotlivých adeptů na ceny Olomouckého kraje v oblasti kultury bylo přihlíženo především k významu jednotlivých osobností nebo realizovaných počinů v celostátním měřítku ve sledovacím období. Rovněž bylo přihlíženo k ohlasům veřejnosti na realizované aktivity v kulturní oblasti, trvalosti přínosu jednotlivých aktivit a k vazbě osobnosti nebo aktivity na Olomoucký kraj. Za povšimnutí stojí jistě i ta skutečnost, že Cenu za výjimečný počin roku 2010 v oblasti profesionálního umění v oblasti hudby získal z celkového počtu 84 nominací i náš Mohelnický dostavník®.

Jaroslav Hutka se narodil 21. dubna 1947 v Olomouci. Rodina bydlela v centru Olomouce v domě, který jeho otec řádně koupil ještě před válkou. Tatínek obchodoval s nábytkem. Dům, který jim patřil, měl vpředu kanceláře s prodejnou nábytku a vzadu pak byl pětipokojový byt. Po převratu v roce 1948 jim byl ale tento dům „znárodněn“ a těsně před Vánocemi roku 1952 pak vojáci se samopaly celou rodinu odvezli do cca 40 km vzdáleného Bouzova, kde jim bylo poskytnuto bydlení o velikosti 1,5 místností přímo na policejní strážnici. Zde zůstali dva roky (rodiče se třemi malými dětmi). Malý Jaroslav na Bouzově začal chodit do školy - jednotřídky (první až pátá třída s celkovým počtem 21 dětí), na což dodnes rád vzpomíná. Maminka Jaroslava pochází z nedalekého Bohdalova (bývalé Sudety - Bohdalov totiž ležel přesně na hranici protektorátu a německé říše). Její tatínek František Lánský byl v Bohdalově rychtářem (starostou) a to již před první světovou válkou. Dožil se krásných 95 let. Mimo jiné zde zavedl elektrifikaci a nechal postavit pro tuto zapadlou obec i nezbytnou silnici. Jaroslav Hutka si kraj kolem Bohdalova oblíbil, jezdil zde s maminkou na prázdniny a o přírodě kolem Bohdalova napsal dokonce i píseň „Krajina“, ve které tuto „zapomenutou“ krajinu popsal. Jeho předkové jsou pohřbeni na hřbitově ve Studené Loučce (viz píseň „Krajina“ a zde její konec....“hřbitůvek bez zdi“). Písničkář Jaroslav Hutka na veřejnosti začal vystupovat koncem šedesátých let. Nedílnou součástí jeho bohatého repertoáru jsou i moravské lidové balady. Jaroslav byl výrazným odpůrcem komunistického režimu a stal se i signatářem Charty 77. V roce 1978 však byl přinucen k emigraci do Nizozemí. Zpět do své vlasti se vrátil až 25. listopadu 1989. Je autorem několika básnických sbírek, řady fejetonů a mnoha dalších prozaických textů. Mezi jeho nejznámější písně zcela nepochybně patří

„Náměšt“ (z roku 1973), která byla původně složená pod názvem „Krásný je vzduch“ jako hymna „I. Hanáckého Folk & Country Festivalu“ (festival se měl konat 10. - 12. srpna 1973 ve známém amfiteátru v Náměšti na Haně). Tehdy bylo prodáno více jak 20.000 vstupenek, ale tři týdny před jeho začátkem byl festival v rámci tehdejší „normalizace moci“ zakázán. Písnička ale nezapadla a později se dokonce stala jednou z nejznámějších písní „sametové revoluce“.

Jaroslav Hutka a Mohelnice - Poprvé byl Jaroslav Hutka pozván pořadatelem 21. Mohelnického dostavníku® jako účinkující v roce 1995. Tehdy Jaroslav před svým dostavnickým recitálem na hradě Bouzově, jak sám říká, si velice dobře pamatuje na „báječný týden na Bouzově“ i na celý festival v Mohelnici, kde při recitálu v galapřehlídce vedle něho na podiu seděla tehdy jeho malá dcera Klárka. Od nás pořadatelů dostal prestižní cenu „Mohelnický zelňák“. Tu má dodnes umístěnou ve svém ateliéru na své chalupě. Podruhé k nám do Mohelnice přijel 16. 12. 2000, kdy společně s Radimem Hladíkem vystoupil jako host tradičního vánočního koncertu Smolařů. A po třetí k nám přijel 14. 11. 2009. Tehdy přijal naše pozvání vystoupit v kinosále MKS při příležitosti oslav 20 výročí „sametové revoluce“.

19. února letošního roku mi Jaroslav Hutka prostřednictvím internetu napsal, že zrovna pobývá v Indii v městě Hampi, které je prý strašně pokálené od zdejších posvátných krav. Blízko jednoho chrámu, kudy také chodí sloni, viděl na vlastní oči, jak jednu žebračku okradly dvě drzé opice. Tato oblast s významnými památkami byla v roce 1986 zapsána do Seznamu světového dědictví UNESCO. Jaroslav jel do Indie na tři měsíce, kde u moře v rybářské vesničce Agonda v nejmenším indickém státě Goa (jižní Indie - bývalá portugalská kolonie) dopisoval všechny věci z exilu, což znamená napsat tři docela tlusté knihy a hromadu povídek. V místě, kde se nejvíce pohyboval, je spousta kostelů a také největší křesťanské chrámy v Asii, které, jak sám říká, jsou monumentální a fascinující. Jaroslav má tři děti (Vavřince, Klárku a Elišku).

Vašek Souček, Aligátor, Jaroslav Hutka a dcera Klárka (1995)

Jeho dcera Klárka, se kterou byl v roce 1995 na našem Mohelnickém dostavníku®, v současné době studuje antiku na univerzitě v Edinburghu (Skotsko). Jaroslav Hutka se do předání Ceny Olomouckého kraje stihl na cest po Indii v pořádku vrátit zpět do své vlasti. Již teď oba se těšíme na naše osobní setkání a čtenářům Objektivu Mohelnice slibujeme další povídání o dojmech, zážitcích a dobrodružstvích nejen z Jaroslavova neděvného putování po Indii. Redakce Objektivu Mohelnice tímto jménem svým a jménem všech příznivců Jaroslavu Hutkovi upřímně blahopřeje k udělení "Ceny Olomouckého kraje Za celoživotní přínos v oblasti kultury", a těší se nejen na jeho další písničky, fejetony či povídky, ale snad i na jeho brzkou návštěvu Mohelnice a jejího okolí.

Pavel Aligátor Nenkovský

PŘES ANDY DO PERUÁNSKÉ AMAZONIE

Pod námi leží „zelené peklo“ pralesů, jejichž celistvost je narušena lesknoucí se klikatinou amazonských veletoků. To už jsme opustili vzdušný prostor Venezuely a nacházíme se nad územím divoké Kolumbie. Za necelou další hodinu sledujeme spolu s mými dvěma přáteli panorama, které nám nabízí pohled z letadla Boeing 747 s kapacitou 426 cestujících. Mimořádný je pohled na soutok veletoků Napo a Ucayali, které se zde vlévají do Amazonky. Plynulost letu je poněkud narušena turbulencí, která je způsobena mohutným hřebenem And. Úchvatný je pohled na šestitisícové zasněžené vrcholky tohoto velehorského masivu. Světelné odrazy horských ples vysílají své signály věčné přítomnosti. Po přeletu And postupně klesáme z výšky deseti kilometrů, abychom se snesli téměř k hladině Tichého oceánu, kde se nachází letiště hlavního města cílové země, zvané Peru.

Lima je pro nás vstupní branou do peruánských And i pralesních porostů mohutné Amazonie. Vzhledem ke své geografické poloze je počasí v Limě výjimečné. Mohutný hřeben And odděluje město od vlhkého proudění z Amazonie, takže srážky jsou zde celoročně mizivé. Studený Humboldtův proud se podílí na vzniku oblačnosti. Náš vstup do tohoto města byl doprovázen lednovým sluníčkem. To je v době, kdy na jižní polokouli léto vrcholí. Lima by si zasloužila samostatné pojednání. Lze alespoň připomenout, že byla založena španělským dobyvatelem Franciscem Pizzarem v r. 1535.

Nejstarší universita v Latinské Americe zde byla založena již v r. 1551. V programu naší cesty bylo dostat se ještě téhož dne do vysokohorské osady Tarma. Cesta z Limy se nepřetržitě vinula hlubokým kaňonem. Postupně se dostáváme až do průsmyku s nadmořskou výškou 4700 m. Horské městečko La Oroya opouštíme za soumraku a za další tři hodiny jsme v Tarmě - první cíl našeho peruánského putování. Od výjezdu z Mohelnice nás dělilo téměř 48 hod. Další dva dny jsme věnovali potulkám po okolí, které se jevílo jako ráj pro kaktusáře. Podél bouřlivého potoka se spouštíme až do výšky 900 m. Zde se nacházíme ve zcela odlišném klimatickém pásmu. Po předchozím chladu nám připadne teplý a vlhký vzduch jako něžné pohlazení. Městečko San Ramon je obklopeno bujnou tropickou vegetací. Vhodné místo pro několikadenní pobyt splnilo naše očekávání.

Návětrná strana And přináší hodně vlhkosti a tím vytváří i podmínky pro hojnou vegetaci a široký výskyt hmyzu. Srážky jsou zde časté a vydatné. Pokud však vysvitne slunce, jeho energie promění vodu v páru a vytváří tak mohutnou přírodní

saunu. Pohyb v terénu je pak náročný. Prales nabízí své taje, krásu i drsnost. Před tropickým lijákem nacházíme útočiště na nedaleké farmě. Několik vzrostlých stromů manga poskytují vyzrálé plody. Využíváme pobídky majitele a pochutnáváme si na těchto darech přírody. Čerstvé plody chutnají podstatně lépe, než ty u nás nabízené. Po velice nekvalitní cestě pokračujeme do městečka Satipo. Třídenní pobyt jsme dokonale využili k poznání okolní přírody. Zvláště nás upoutala krása motýlů URANIE LEILUS a PAPILO THOAS.

Méně příjemný byl zážitek v okolí osady Pichanaki, kde jsem strávil půl dne v zajetí vojáků na tamní základně. Podezření ze špionáže nemuselo dobře dopadnout. Následující noc trávíme ve vesnici Vila Rica, kde se nachází německá komunita. Zde panuje na jihoamerické poměry pořádek.

Kamion značky Toyota pokračuje v rozbahněném, téměř nesjízdném terénu. Mnohdy vysedáme a pomáháme při vyproštění auta. Po více jak devítihodinovém přejezdu se dostáváme do zapadlé vesničky Porto Bermudez. Zde není moc bezpečno. V okolí se v tu dobu potulují bandité. Cesty jsou někdy uzavřené a vojáci pořádají tažení proti lidem mimo zákon. Za další tři dny dorážíme do přístavu Porto Inka na řece Pachitea, přítoku Ucayali.

Zde jsme vyhledali starousedlíka, který pochází z Čech. Vřele nás přivítal a ubytoval ve svém rozsáhlém stavení. Večery jsme trávili povídáním. Mnohé jsme se dozvěděli o místních poměrech. V okolí se těží zlato a pohybují se zde nebezpeční lidé. O přepadávání zde není nouze. Některé chvíle byly skutečně dramatické. Ve zdraví se dostáváme až do provinčního města Pucalpa na řece Ucayali v povodí Amazonky.

Cesta do Tingo Maria vedla na severozápad. V té době se v okolních pralesích pohybovaly teroristické skupiny tzv. „Světlé stezky“, která byla proslulá přepadáváním i krutostí. Přihodilo se nám, že si vládní vojáci tak zvané vypůjčili naše vozidlo i se zavazadly a odjeli bez udání předpokládaného času zápujčky nahánět tyto bandity. Po několika hodinách naštěstí vše vrátili. Tingo Maria je pěkné městečko s divokým, ale krásným okolím. Zde jsme navštívili známého entomologa pana Villegase.

Další putování směřovalo do města Huanuco. Noční liják i ty předchozí způsobily, že cesta byla velice rozmoklá. Nakonec v jednom úseku došlo k výraznému sesuvu půdy a cesta zmizela úplně. Před námi se objevil rozlehlý kráter. Kamion nás vyložil a obrátil se zpět. Nastal ale problém, dostat se na druhou stranu. K dalšímu sesuvu mohlo dojít kdykoliv. Nakonec se nám podařilo i se zavazadly překážku překonat.

Do Huanuca jsme dorazili notně unavení, ale hlavně nezranění a zdraví. Město leží ve výšce 1800 m. a je poměrně čisté. Klíma je příznivé. Krajina kolem je nádherná a poskytla nám pěkné zážitky i poznatky.

V okolí se vyskytuje celkem hojně motýl Danaus Plexippus, zvaný monarcha stěhovavý. Čas je neúprosný a tak po dvou dnech pokračujeme až do La Unionu, který leží na úpatí Cordillera Centralis. Zde jsme na nevlídném místě trávili poněkud krušnou noc. Skupina nadopovaných mladíků byla dotěrná. Ráno jsme se přece jenom dostali do kamionu. Tento den nás čekala velice náročná, ale zajímavá cesta přes průsmyky And. Scenerie horských velikánů byly nádherné. Dostali jsme se až do výšky 4600 m., kde jsme byli obklopeni téměř šestitisícovými vrcholky. K večeru jsme konečně dorazili do Huarazu, který leží ve výšce 3100 m. Městečko má asi 2000 obyvatel a je výchozím bodem do Cordillera Blanca i známý Huascarán. 31. května 1970 zde tragicky zahynula česká výprava vynikajících horolezců. Celá oblast je vysoce tektonická. Právě tehdy došlo k silnému zemětřesení a k mohutnému sesuvu hornin. Celá výprava pak skončila pod lavinou kamení a hlíny. Celkově bylo zasypano více než 30 tisíc lidí.

Náš pobyt v Huarázu jsme využili k návštěvám Cordillera Blanca. Prošli jsme i Chavín de Huantár. Zde jsme obdivovali rozsáhlé vykopávky předkolumbovské éry. Šestitisícové vrcholy horských štítů, průzračná plesa, pasoucí se stáda lam, lidé bydlicí ve výškách nad 4000 m. To byla ta místa, která v nás zanechala nejsilnější dojmy z našeho peruánského putování. Zvláštním zážitkem byla návštěva tržiště v Huarázu. Nejvíce mne zaujaly pletené výrobky z vlny lam a alpák. Bosé ženy sestupují z hor, aby zde prodaly některé ze svých výrobků. S pocitem naplnění opouštíme Huaráz a po celodenní jízdě dorážíme do Vequety, která leží přímo na pobřeží Tichého oceánu. Poslední dva dny trávené na pobřeží již probíhaly v duchu blížícího se odletu domů. Sledovali jsme nekonečná množství ptačích kolonií a nechali se přitom masírovat příbojem Pacifiku.

Pět týdnů uběhlo, my opět sedíme v Boeingu a vznášíme se nad oceánem. Pod námi leží vzdalující se Lima, před námi se zvedají úbočí And. Přes ně pak stoupá letadlo plné pasažérů. Jsou tam i tři kamarádi z naší republiky. Jeden z Mohelnice, druhý z Olomouce a třetí ze Zábřehu, kteří si odnášejí neocenitelné zážitky, poznatky i dojmy. Jsou zdraví a odhodlaní letět znovu. Jiří Obr st.

ZE STOLNÍHO TENISU V MOHELNICI.

Vstup do regionálních soutěží v druhé polovině soutěže ročníku 2011 - 2012 je velmi vydařený pro obě naše družstva. TTC Mohelnice „A“ je zatím v druhé části soutěže bez porážky. Tímto dobrým výkonem se Áčko posunulo na 4. místo v tabulce a dle zodpovědného přístupu k tréninkům (až 10 hod týdně pro každého hráče) se dá očekávat další posun. V jednání jsou i přestupy pro příští sezonu a s tím i vyšší cíle (účast našeho A týmu v krajských soutěžích). TTC Mohelnice „B“ je stabilně velmi dobře umístěná v tabulce - na druhém místě. Minulý týden svedla zcela vyrovnaný zápas s lídrem tabulky TJ Sokol Dubicko B, který skončil 9 : 9 po dobrém výkonu všech hráčů od nejmladšího Martina Trenka až po matadora Karla Strouhala st.

V kategorii mládeže máme také velmi dobré výsledky.

Dne 15. 01. 2012 se uskutečnil regionální přebor mladších žáků a dorostenců v Šumperku.

Mladší žáky zcela suverénně ovládla TTC Mohelnice.

1. místo - Olejník Petr (2001)
2. místo - Mikula Dušan (1999)
3. místo - Karas Patrik (1999)

Chtěl bych tímto poděkovat klukům za skvělou reprezentaci našeho klubu a popřát jim další úspěchy.

18. 02. 2012 jsme byli jako klub pověřeni krajským výborem stolního tenisu na pořádání Krajského bodovacího turnaje mládeže, kterého se zúčastňuje kolem stovky mladých stolních tenistů z celého Olomouckého kraje. Vzhledem k nepříznivému počasí byla tentokrát účast slabší. Celý turnaj jsme organizačně zvládli velmi dobře a byli spokojeni nejen hráči, ale i trenéři a rodiče mladých stolních tenistů. Opět kralovali bratři Olejníkové. Mladší žáky vyhrál Petr a starší žáky Jakub. V dorostu se potom Jakub umístil po bojovném utkání na druhém místě, když podlehl hráči z Chropyně Konečnému až v pátém setu.

Stanislav Hojgr, předseda TTC Mohelnice

CHARITA ZÁBŘEH POŘÁDÁ V MOHELNICI

ve dnech 28. - 31. března 2012

od středy do pátku vždy v době od 9 do 17 hod.

a v sobotu dopoledne od 9 do 12 hod.

v přízemí Městského kulturního centra v Lazebnické ulici 2

JEDNORÁZOVOU HUMANITÁRNÍ SBÍRKU

pro Diakonii Broumov

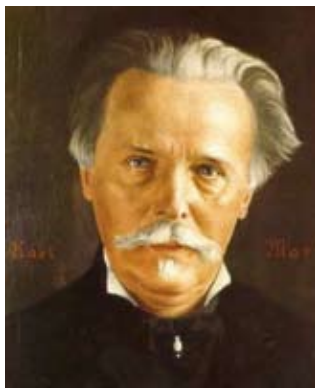
Sbírat se bude veškeré nepotřebné letní a zimní oblečení, obuv, lůžkoviny, prostěradla, záclony, látky, přikrývky, deky, domácí potřeby (černé a bílé nádoby), skleničky. Aby se věci nepoškodily transportem, je třeba je zabalit do igelitových pytlů nebo kartonových krabic.

Ludmila Macáková, vedoucí Dobrovolnického centra,
tel. 736 529 295, email: <dobrovolnik@charitazabreh.cz>

V rámci projektu „Nepotřebné věci pomáhají“ podpořeného spol. ASEKOL vybíráme NOVÉ také POUŽITÉ FUNKČNÍ I NEFUNKČNÍ ELEKTROSPOTŘEBIČE. Jde o elektroniku (telefony, kalkulačky, audio, video), kancelářskou a výpočetní techniku (počítače, monitory), malé domácí spotřebiče (fény, holicí strojky, mikrovlnky) až po tzv. bílé zboží (sporáky, ledničky, pračky).

STOLETÉ JUBILEUM OTCE VINNETOUA KARLA MAYE

Kolikrát jsme slyšeli, že mayovky patří k brakové literatuře. A přece tyto knihy učí důležitým hodnotám: že čisté svědomí je nade všechno bohatství, že každá špatnost v sobě nese trest, že všichni lidé mají stejnou cenu před Bohem, ať mají jakoukoli barvu pleti, že odpuštění je víc, než pomsta. Jestli nás mayovky v čase našeho dospívání vedly i k této skutečností, pak naplnily svůj cíl. Bohužel je dnešní dospívající generaci předkládáno mnoho negativních hrdinů. Tito "hrdinové" současného filmu jsou často mistry násilí, vulgarismu a nevázaných způsobů. Ve své autobiografii Karel May píše: "Úkol spisovatele pro mládež nespočívá v tom, vytvářet postavy, které v každé situaci jednají bezchybně. Jeho největší umění spočívá v tom, že své postavy klidně nechá dělat chyby a hlouposti, jichž chce mladé čtenáře uchránit. Je tisíckrát lepší, když nechá zahynout své románové postavy, než když se rozložený mladík rozhodne zlo, které se nestalo, přestože se podle pravdy mělo stát, přenést sám z knihy do života. Bezchybná mládež a bezchybní lidé jsou špatné vzory. Odrazují. Ukazujeme negativa, ale pravdivě a sřhující způsobem a tak dosáhneme pozitiv." V dobách totality byly knihy Karla Maye redakčně "upravovány" i tím způsobem, že ideologové nařídili vypustit z textů každou zmínku o Bohu. Tímto diletantským způsobem chtěli popřít fakt, že May byl věřícím člověkem. "Příznávám, píše Karel May - že jsem nikdy, ani na okamžik nezakolísal ve víře v Boha. Byl a doposud jsem přesvědčen o jeho všemohoucnosti, lásce a spravedlnosti. Nikdy jsem neztratil úctu před jeho Zákony. Denně jsem se modlil ve všech životních situacích a modlím se dodnes." Další křesťanské myšlenky vložil do osudů svých postav. V antikvariátech byly proto žádány originální výtisky z doby před rokem 1970. Koncem letošního března si připomeneme 100 let od úmrtí

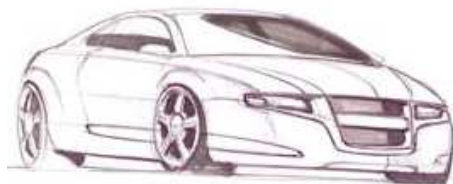
Karla Maye, autora dobrodružných románů, které svého času ovlivnili celé generace.

KAREL MAY se narodil do velké bídy 25. února 1842 v malém městečku Ernstthal, jako páté ze 14 dětí. Již v raném věku onemocněl a dočasně přišel o zrak. Aby se rodina nasýtila, chodil jako chlapec prosit o slupky z brambor do vedlejšího hostince. Za malé krádeže šatstva byl potrestán víc, než zasloužil. Přesto se pak dokázal vrátit na cestu spořádaného života. Otec jsi všimnul jeho nadání. Karel studoval na učitelském semináři ve Waldenburgu, ale svá studia nakonec dokončil v roce 1861 v Plauen. Po mnoha těžkostech se stal redaktorem časopisů nakladatele Münchmeyera. Zde v letech 1875 -1877 zveřejnil novelu Old Firehand, v níž se poprvé setkáváme s Vinnetouem. V roce 1879 navázal spolupráci s renomovaným katolickým časopisem Deutscher Hausschatz nakladatele Pusteta v Regensburgu, kterému dodával příspěvky téměř 20 let. 17. srpna 1880 se oženil s Emmou Linou Pollmerovou, která se však k jeho povaze nehodila. Mládežnickému časopisu Der Gute Kamerad věnoval v dalších letech nezapomenutelné příběhy: Syn lovce medvěďů, Duch Llana Estacada, Poklad na Stříbrném jezeře, Petrolejový princ, Černý mustang. V časech své slávy se Karel May začal vydávat za statečného Old Shatterhanda a Kara ben Nemsiho. Pořádal přednášky, na kterých tvrdil, že uvedená dobrodružství sám prožil. Pořídil si slavnou henryovku, medvědobijku i Vinnetouovu stříbrnou ručnici. Prostě si užíval výsluní popularity. 14. ledna 1903 se rozvedl a 30. března se oženil s Klárou Plöhnovou.

V roce 1908 absolvovali Mayovi cestu do USA. Ohlasy na ni daly vzniknout 4. dílu cyklu Vinnetou. Bohužel v r. 1904 vstoupil do jeho života Rudolf Lebius, zkrachovaný žurnalista. Po Mayovi požadoval půjčku a když ji nedostal, začal Karla systematicky ničit. Psal urážlivé články, vyťahoval Mayovy prohřešky. Připomíná nám to bohužel způsoby dnešního bulváru a nezodpovědných lidí, kteří ze sebe dělají anděly, ale uvnitř jsou to draví vlci. 18. prosince 1911 byl Lebius za těžkou pomluvu odsouzen k pokutě 100 marek a 20 dnům vězení. Pro Maye to znamenalo konečné vítězství. Tehdy netušil, že do konce života mu zbývají 3 měsíce. 22. března 1912 se konala ve vídeňském Žofiiině sálu jeho přednáška. Před dvěma tisíci posluchačů May mluvil o svém životě, opakovaně se vyznal jako křesťan, vyzýval k míru a toleranci. Sklidil bouřlivé ovace. Do Radebeulu se vrátil trochu nachlazen a s lehkou horečkou. Kolem 20. hodiny se náhle v posteli napřimil, pohlédl do dálky zářícíma očima a řekl jasným hlasem: "Vítězství, velké vítězství - růže, růžové!" S nesmírně radostným, zjasněným pohledem klesl zpátky a tiše zemřel. Bylo to 30. března 1912. Dle přání byla jeho smrt oznámena až po pohřbu. Ten byl ve vsi tichosti 3. dubna ve 12 hodin v poledne na hřbitově v Radebeulu.

Pavel Kavec

AUTOSERVIS ÚJEZD

9 - 13 hod. * Miroslav Klemš * 14 - 18 hod.
mobil: 737 779 071

foto: Pavel Nenkovský

ARNOŠTU RULÍŠKOVÍ JE TEPRVE JEDNADEVADESÁT

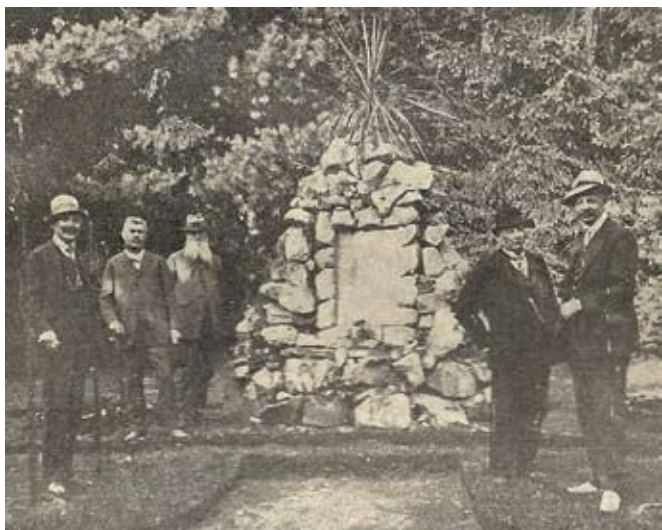
Arnošt Rulíšek se narodil v Bohdíkově 2. března 1921. V té době ještě nikdo nevěděl, že se jedná o jedno z dětí slavného ročníku jednadvacet, který byl za nacistické okupace určen jako první k práci v Německé říši a pro Německou říši a tak se ocitl v tehdy říšskoněmecké Mohelnici, kde byl tento tovaryš všech obráběcích prací se železem i neželeznými kovy zařazen na odpovídající pracoviště v Siemensce. Od té doby zůstal Mohelnici věrný a nebylo v našem městě významné události v jakémkoliv oboru, aby se v ní Arnošt neangažoval. Jeho nejbližší - synové, snachy, vnuci a 11 pravnuků toho mají o dědovi moc k vyprávění, ale o tom si budeme vyprávět zase příště.

C.Š.

MOHELNICKÉ MĚSTSKÉ SADY OSLAVUJÍ 130. NAROZENINY

Dnešní mohelnické městské pozemky od stavidel bývalého koupaliště až po most křemačovské silnice přes Mírovku (tehdy Moleteiner Bach) bývaly krajinou pustou a neudržovanou. Odlehlostí a vzdáleností od centra vyhovovaly neregulované břehy Mírovky, stíhané povodněmi už od pradávna, jako místo popravni. Jedna taková velká povodeň protrhla v roce 1676 hráz křemačovského rybníka a odplavila někde až k Moravě katovnu a šibenici i s oběšencem. Místo popravni nám dosvědčuje i pomíček našeho nejslavnějšího odsouzence Kryštofa Aloise Lautnera, upáleného zde inkvizicí v roce 1685. Poslední veřejná poprava se v Mohelnici konala roku 1753 a v roce 1781 bylo městu hrdelní právo odňato a šibenice, symbol trestající městské spravedlivosti, zmizela.

Pomníček se jmény zakladatelů mohelnických sadů stával při vchodu do parku a byl po odsunu obyvatel německé národnosti v roce 1946 úředně zbořen a zlikvidován

Štěrkem, pískem a bahnitými naplaveninami znehodnocený a meandry, slepými rameny a nevysychajícími loužemi zdevastovaný pozemek byl pak používán především jako společné obecní pastviny pro kozy, hovězí dobytek a koně. Pastvisko střežil městský pastýř, který měl k dispozici jako služební byt obecní pastoušku, které si nesmírně vážil a svoje služební povinnosti proto poctivě dodržoval. V Mohelnici sloužící dragouni a huláni zde jezdili cvičně i pro zábavu na koních, lidé si sem zvykli chodit na procházky a pro dětské hry to zde byl pravý ráj. Obliba tohoto místa u občanů byla pochopitelná, protože stejně tehdy jako i dnes to bylo z města do skutečného lesa dosti daleko a autobusové spojení ještě zdaleka nebylo vynalezeno. Požadavek na zkrášlení různých

pustých míst sílil, a tak se 6. listopadu 1881 sešlo asi šedesát významných místních občanů, kteří si řekli, že jsou přípravný výbor pro založení Okrašlovacího spolku města Mohelnice. O tom, že to myslí vážně, svědčí ta skutečnost, že se už 22. února 1882 sešli na ustavující schůzi, kde byl zvolen výbor, přečten návrh stanov a stanoveny měsíční příspěvky. Za pět dnů nato (sic!), 27. února 1882 se v kanceláři pana starosty sešlo ustavující shromáždění. Předsedou okrašlovacího spolku (po německu Verschönerungsverein) byl zvolen sám pan starosta Klemens Klug, jeho zástupcem se stal pensionovaný profesor reálky Josef Schuster a zapisovatelem obchodník Josef Klimek. První úkol si spolek stanovil 4. dubna 1882 návrhem na zkrášlení prostoru tehdejšího kluziště (dnes budova internátu a tělocvičny Obchodní akademie). Zde také padl návrh na zpevnění břehů Mírovky vhodným stromovím a poprvé zde někdo přišel s nápadem zřídit na zregulované Mírovce plovárnu. V průběhu léta toho roku byla většina úkolů stanovených na nejbližší dobu splněna.

Velkým problémem každého spolku jsou finance, a tak byly se všemi náležitostmi a povoleními rozmístněny v místních hospodách (bylo jich tehdy při necelých pěti tisících obyvatel města také kolem třiceti, jako dnes) plechové pokladničky na dobrovolné příspěvky. Po ukončení této akce bylo koncem roku 1882 vedením spolku konstatováno, že mohelníční občané přispěli vybranou částkou přes tisíc zlatých, což byly, tehdy za Rakouska, pěkné peníze. Na zasedání 28. ledna 1883 byl s jásotem přijat čin pana Julia Köhlera, který na vlastní náklady zakoupil a v parku zasadil 25 kaštanových stromů. V únoru převzal zahradník městských sadů pan Nikodemus Mosler plánek parku s překreslenými detaily a s výhledovými plány na další výsadbu. Ano, v té době už mělo město výběrovým řízením a za stálý plat ustanoveného zahradníka se služebním bytem v budově stojící hned nedaleko vchodu do parku. Mohelnická městská spořitelna darovala spolkům tři sta zlatých, z čehož alikvotní část obržel Okrašlovací spolek. Na zasedání výboru spolku bylo 14. února 1884 konstatováno, že v parku bylo vysazeno 50 javorů, 50 jilmů, 600 olší, 2000 smrků a 20 lip. Kromě toho bylo vysazeno 2500 větších i menších lesních keřů. Pro nové městské sady bylo důležité, že v tomto roce byla po celé délce Vodní ulice zregulována Mírovka. Okrašlovací spolek vyčlenil pracovní výbor, jehož hlavním úkolem pak bylo sledování a vedení všech aktivit týkajících se úpravy bývalého obecního pastviska do podoby kultivovaného parku, který pozdější mohelnický kronikář nazval "drahokamem na koruně našeho města". **To vše se událo za dobu pouhých prvních dvou budovatelských let.** Aktivitu okrašlovacího spolku je možno sledovat dle pravidelných zápisů z jeho zasedání, která se podle potřeby konávala až dvakrát do měsíce. Nápady, jako ustanovení hlídače-dohlížitele na pořádek s nepřetržitou službou, dětské hřiště, skleník tropických okrasných rostlin atd. však teprve čekaly na svoje uskutečnění a jejich popis překračuje možnosti této kratičké vzpomínky na vznik našeho "drahokamu", o jehož další historii budeme veřejnost na pokračování informovat.

Ctirad Štipl, kronikář města Mohelnice

JE VÁS MOC NA JEDNO AUTO? * POTŘEBUJETE ODVOZ V KRÁSNÉM VOZE? * NEBO SE JEN POTŘEBUJETE NĚKAM POHODLNĚ DOPRAVIT?

PEUGEOT EXPERT kapacita 7 osob

SEAT EXEO reprezentativní vůz

SEAT TOLEDO maximální komfort

volejte * 774 739 680 * volejte TAXI MOHELNICE NONSTOP volejte * 739 739 680 * volejte

běžná cena za masku je 499 Kč
ZAVÁDÍME NYNÍ ZA 249 Kč

COLLAGEN MASK

JEDINEČNÁ ZAVÁDĚCÍ CENA
POUZE 1449 Kč
BĚŽNÁ CENA 2999 Kč

V našem salonu chceme našim zákazníkům nabídnout jen to nejlepší, a pro tento měsíc jsme nově do nabídky zařadili unikátní pleťové masky radící se mezi tradiční přírodní kosmetiku, která velmi účinným způsobem pomáhá stimuluovat a zlepšovat přirozenou funkci pokožky. Samozřejmě také v maximální míře odstraňuje nevzhledné příznaky stárnutí či kožní problémy, jako je akné, lupénka, začervenání vyrážka, uhrovitá pokožka. A to se děje především díky kvalitním přírodním složkám, jenž jsou použity při výrobě této kvalitní kosmetiky. Nejčastěji jsou to biologické aktivní látky (oleje, extrakty a bylinné esence), které jsou bohaté na přírodní vitamíny, antioxidanty a minerály, jenž dodávají nejedné pleti nejenom optimální výživu, ale i pružnost a hladký vzhled. Kromě toho vynikají pozoruhodnými uklidňujícími, regeneračními a hojivými účinky, promašťují a čistí pleť do hloubky, eventuálně perfektně zamezují tvorbu drobných jizviček.

RED WINE FACIAL MASK

Červené víno pleť revitalizuje a dodává jí potřebnou elasticitu a hydrataci. Antioxidační látky pleť chrání před nepříznivými jevy vnějšího prostředí a před působením volných radikálů. Pleť se zpevní, zregeneruje a působí odpočatě.

GOLDEN MASK - maska se zlatem velmi dobře působí proti vráskám, uhlazuje jemné linky, bělí a hydratuje, hloubkově zvlhčuje a zpevňuje oční okolí.

Kompletní a intenzivní péči o obličej v jedné masce. Maska je složena převážně z přísad obsahující čisté přírodní výtažky. Jednostranný obsorbní poměr tohoto produktu je vyšší než 98%, což znamená, že množství živin a vlhkosti, které nabízí, je desetkrát větší než u obvyklých pleťových masek. Díky použití nejnovější technologie látky kondenzované v masce ihned po přiložení na obličej vlivem tělesného tepla pronikají do hloubky epidermu.

Kompletní a intenzivní péče o obličej v jedné masce. Maska je složena převážně z přísad obsahující čisté přírodní výtažky a collagen. Jednostranný obsorbní poměr tohoto produktu je vyšší než 98%, což znamená, že množství živin a vlhkosti, které nabízí, je desetkrát větší než u obvyklých pleťových masek. Díky použití nejnovější technologie, látky kondenzované v masce ihned po přiložení na obličej vlivem tělesného tepla pronikají do hloubky epidermu.

Maska poskytuje doplňkové prvky, jako jsou kolagen, bělicí esence, zvlhčující faktor a různé druhy vitamínů. Tyto přísady jsou účinné pro hydratační a bělicí efekt, čistí póry, obnovují ztracený kolagen a dávají vaší kůži okamžitou jemnost a zvlhčený vzhled. Maska může pomoci zmírnit účinky sluncem podrážděné pokožky. Maska je určena k hloubkové hydrataci a vyhlazování vrásek.

BRAZILSKÝ KERATÍN - PŘÍRODNÍ NAROVNÁNÍ A OZDRAVENÍ VLASŮ

Brazilský keratin HAIR GO STRAIGHT je čistě přírodní produkt ošetřující vlasy na bázi přírodního keratinu, kolagenu, kokosu a čokolády. Dodává vlasům zpět zdraví, hebkost, lesk a sílu. Keratin je protein, který je hlavní složkou kůže, vlasů a nehtů. Brazilský keratin - keratinová léčba je proces, který nejen uzdravuje vlasy, ale zároveň uhladí vlnité a porézní vlasy a to na několik měsíců. Brazilský keratin kromě tvarování vlasů také vlasy extrémně regeneruje a chrání před škodlivými vlivy, jako jsou:

SLUNCE - UV ŽÁŘENÍ - MOŘSKÁ VODA - CHLOROVANÁ VODA - VÍTR - MRÁZ

APOLLO - JIŘÍ OBR, nám. Tyrše a Fügnera 2, 789 85 Mohelnice
<www.apollo-obr.cz> objednávky na tel.: 777 124 467

Stačí jednou zavolat!

840 111 177
Cena hovoru je účtována stejnou sazbou jako volání do pevné sítě.

➤ až **50 000 Kč** ➤ na dobu **8 a 13 měsíců**
➤ **měsíční splátky** ➤ **hotovost až do domu**

www.smartpujcka.cz
Hledáme nové obchodní zástupce

OBJEKTIV MOHELNICE, Vydavatel: Jiří Obr, nám. Tyrše a Fügnera 193/2, 789 85 Mohelnice, IČ: 44771398, Registrace: MK ČR E 20390, Redakce: APOLLO, nám. Tyrše a Fügnera 193/2, 789 85 Mohelnice <objektiv@apollo-obr.cz>. Redakce se nemusí vždy ztotožňovat s názory v jednotlivých článcích našich dopisovatelů. Redakce dbá pouze na to, aby nebyly otištěny texty v rozporu se zákonem. Nepodepsané články (anonymy) zásadně nezveřejňujeme. **NEPRODEJNÉ!**